

Kardeşim İnsan

– İbrahim Çam · 03 Temmuz 2009

İbrahim ÇAM

Kardeş bilip bütün insanları
İşini aşını arkadaşını seveceksin.
Yüreğini açıp bütün dünyaya her mevsim
Sizi hepimizi
Seviyorum diyeceksin.

Tebessümle vereceksin bedenin zekatını
Aylar sonra duyar olduk
Komşumuzun
Belki de vefalı bir dostumuzun
Zamansız vefatını...

Konuş gül sevin ve koş...
Baksana çiçeğe
kuşa denize toprağa böceğe...
Yakışır mı kavga
Fincanda kulp insanda dil varken
Kardeşim insana

Sev insanları
Alnında damar damar çile
Elinde nasır nasır emek
Ne fark eder
Köylü kentli kasabalı
Gözleri yeşil çekik mavi
Heybesi yamalı ütülü şapkalı
zenci fakir açık kapalı...

Seveceksin insanları seveceksin
Yedi dilde hayaller kurup insanlık için
yeni bilgiler üreteceksin

Bak,

Çocuk gül ve yaprak,
Gülerek başlıyor güne
Vur döv çiğne batır
Sevgiyle nasıl toprak gülü/veriyor yine

Cihan tahtına dik sevgi ağacını
Kırılsın cömertlikten dalları
Bırak savaşı kini kanı intikamı
Sev
Can içre sır taşıyan kamil insanı

Seveceksin insanı Allah için
İnsanlığı ağlatanlara
Önce insan olmayı öğreteceksin
Ferhat'ın sabrına bürünüp
Yedi gergef
Gece gündüz aşkı dokuyacaksın.

Seveceksin, kardeşim insanı seveceksin
Kendinden verip yine de
"Yaradandan ötürü
yaratılmışı hoş göreceksin"